

Prawo drzwi obrotowych zawetowane przez Reagana

23 listopada 1988 r. prezydent Ronald Reagan*, po konsultacjach z czołowymi członkami swojego gabinetu – Sekretarzem Stanu Georgem P. Shultzem, Sekretarzem Obrony Frankiem C. Carluccim i Prokuratorem Generalnym Dickiem Thornburgh – zawetował projekt ustawy przygotowanej przez Kongres, która wprowadzała restrykcje wobec urzędników.

Przepisy proponowanej ustawy zabraniały członkom Kongresu lobbowania na rzecz swoich byłych kolegów z rządu przez okres 12 miesięcy po opuszczeniu urzędu.

 Prawo drzwi obrotowych zawetowane przez Reagana

W krajach kapitalistycznych niektórzy pracownicy „balansują” pomiędzy zatrudnieniem w przemyśle i w sektorze publicznym, który na przemysł wpływa. Często obie te role zachodzą na siebie. Zatrudnienie urzędników lub polityków w sektorze prywatnym może wpłynąć na uprzywilejowanie niektórych podmiotów prywatnych, a na pewno jest częstym źródłem konfliktu interesów.

W Stanach Zjednoczonych na pracowników sektora państwowego mogą zostać nałożone ograniczenia, które zapobiegą konfliktowi

interesów w momencie, gdy po zakończeniu służby dla rządu, urzędnicy znajdą zatrudnienie w sektorze prywatnym.

Owe restrykcje noszą zwyczajowo nazwę „prawa drzwi obrotowych” (revolving door law) i odnoszą się do pewnych obszarów działalności, takich jak lobbing, które mogą wpływać na podejmowane przez urzędników rządowych decyzje.

Przepisy „o drzwiach obrotowych” po raz pierwszy zostały uchwalone w roku 1872, a następnie w 1944 r. Obecne prawo w tym zakresie (918 U.S.C. § 207) pochodzi z roku 1962.

Prawo antykorupcyjne oraz zapobiegające konfliktowi interesów zostało zmodyfikowane ustawą z 1978 r. o Etyce w Rządzie. Na mocy tego dokumentu dla wyższego rangą personelu sektora publicznego wprowadzono roczny okres tzw. „wychłodzenia”, nakładając ograniczenie w podejmowaniu pracy promocyjnej, czy lobbingowej przez rok od opuszczenia posady.

Doradcy Sekretarza Spraw Wewnętrznych i Transportu – Donald P. Hodel i Jim Burnley, którzy rekomendowali prezydentowi Reaganowi zawetowanie ustawy, przyznali, że jej projekt był przykładem stosowania podwójnych standardów, ponieważ ograniczał się jedynie do urzędników wysokiego szczebla.

Ronald Reagan skorzystał wówczas z

instrumentu, jakim jest tzw. pocket veto - niezajęcie przez prezydenta stanowiska przez 10 dni od zakończenia sesji Kongresu, przesądza o tym, że ustawa nie wchodzi w życie. Ostatecznie Kongres, prawo o Reformie Etyki, przyjął w 1989 r.

W 2007 r. wprowadzono zmiany do „prawa drzwi obrotowych”, zwiększając dla najwyższych rangą urzędników i senatorów okres „schładzania” z roku do lat dwóch oraz rozszerzając zakres podmiotowy ustawy o wyższych rangą urzędników senatu.

*Podczas pełnienia swojej funkcji prezydent Reagan zawetował 78 projektów ustaw, z czego 39 poprzez „pocket veto”. 9 wet prezydenta zostało później odrzuconych.

*Źródła: senate.gov;
stuff.mit.edu;nytimes.com;
againstcorruption.org;citizen.org*

Opublikowano w dniu 23.11.2018 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA